

РЕШЕНИЕ

№ 421

гр. Разград , 09.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на шестнадесети юли,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

при участието на секретаря **СРЕБРЕНА СТ. РУСЕВА**
като разгледа докладваното от **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА** Гражданско дело
№ 20213330100501 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени иски по чл.344 ал.1 т.1, т.2, т.3 във вр. с чл.225 ал.1 КТ; по чл.226 КТ ал.1 КТ; по чл.171а във вр. с чл.169 ал.1 КТ; по чл.171а във вр. с чл.169 ал.4 КТ; за признаване на трудов и осигурителен стаж за периодите на ползван платен и неплатен отпуск по чл.169 и чл.171 КТ.

Депозирана е искова молба от АНГ. М. К., която твърди, че с ответника са били в трудовоправни отношения по силата на Трудов договор №03/12.03.2012г. Ищцата работела на длъжност „библиотекар-експерт“ в РБ“Проф.Б.Пенев“ гр.Разград. Работното ѝ място от подписване на ТД до м.септември 2009г. било в „Детски отдел“;от м.09.2014г. до 01.06.2019г. в отдел „Изкуство“, а от 01.06.2019г. до прекратяване на трудовия договор в отдел „Книгозаемане за възрастни“. Ищцата твърди, че не ѝ е предоставяна длъжностна характеристика за изпълняване на длъжността „библиотекар-експерт“ както при подписване на договора, така и при преместването в различните отдели.

За времето на трудови правоотношения е изпълнявала съвместно възложените ѝ задачи. Във връзка с професионалното си развитие, записала „доктурантура“ в УБИТ София, катедра „библнотечни науки“ за срок от 4 години задочна форма. От този момент атмосферата на работното ѝ място се влошила.

Издадените Заповед №173/18.09.2019г. за налагане на дисциплинарно наказание уволнение и Заповед 001/18.09.2019г. за прекратяване на трудовото правоотношение счита за незаконосъобразни, неправилни, немотивирани и издадени в нарушение на процесуалния и материален закон. Същите са издадени преди повече от година, като видно от номера на заповедта за уволнение и този на заповедта за прекратяване на ТПО има съществено

разминаване.

Същите заповеди не са й били връчени по надлежния ред, нито своевременно. В началото на 2021г. била възпрепятствана да упражни правото си на пенсия и да представи всички документи за пенсиониране до НОИ. След изрично настояване до бившия работодател, на 07.01.2021г. получила Заповед № 173/18.09.2019г. за дисциплинарно уволнение. Заповед №001/18.09.2019г. получила на 19.01.2021г. Счита, че същата не е оформена надлежно, тъй като не я е подписала. Работодателят не е изпълнил задължението си за надлежно оформяне и връщане на трудова книжка. Последната получила 12.08.2020г., по нейно настояване, една година след издадените заповеди, за които не е знаела.

На 05.08.2020г. е придобила право на пенсия за трудов стаж и възраст.

Заповедта за уволнение е издадена при съществени процесуални нарушения относно при неспазване изискванията за провеждане на дисциплинарно производство. В същата, посочения период на извършени нарушения на труд.дисциплина съвпада с дата на издаване на заповедта е 16.07.2019г. до 18.09.2019г.. Видно от посочения период за евентуални нарушения, съвпадащ с издаването на заповедите за уволнение и прекратяване на ТПО, навежда безспорно на извода, че при издаването, работодателят дори не е провеждал въобще никакво дисциплинарно производство по установяване на нарушение/я. Недопустимо е посочване на голям обем нарушения, в сочения период, при това най-тежките провинения от служител, без да се проведе дисциплинарната процедура. Заповедите са от дата 18.09.2019г., като в тях изрично е посочен общ период на нарушения от 16.07.2019г. до 18.09.2019г.. Този период от два месеца, видно от крайната дата 18.09.2019г. /съвпадаща с датата на заповед за уволнение и заповед за прекратяване на ТПО/, безспорно сочат на липса на провеждана процедура по установяване на дисциплинарно нарушение и безспорно нарушение по издаването на заповедите, което се явява абсолютно отменително основание.

На следващо място, при издаването на заповедта от формална страна има съществени нарушения. Изброените безброй докладни записки, хаотично посочени нарушения, не може да бъде прието за законосъобразно. За всяка от изброените докладни записки, при това за различни по вид нарушения, следва да има задължително спазване на процедурни правила на дисциплинарното производство.

От обстоятелствената част на заповедта не става ясно какви са извършените нарушения, кога са извършени и за какво се вменява вина.

Процедурата по чл.193 ал.1 от КТ е нарушена. Императивно предвиденото искане на обяснения от служителя не е спазено. По всяка докладна записка за нарушение, липсва конкретно искане за даване на обяснения. Това нарушение на процедурата по налагане на дисц.наказание е съществено и опорочава изцяло възможността служителя да упражни правото си на обяснения, след като не е ясно посочено нарушението, време на извършване, по какъв начин е извършено.

На следващо място, в процесната заповед не са посочени мотиви за което и да е от изброените нарушения на трудовата дисциплина. Не става ясно в какво се състои всяко от нарушенията, като за отделните от тях следва да се конкретизира, в неявяване или за непредставянето на оправдателни документи..., без да се изследва била ли е на работа на разположение на работодателя чисто фактическо присъствие. В посочената правна норма по чл.187,т.1и т.8 от КТ, са два отделни състава, като всеки от тях включва различни провинения. Механичното изброяване на нарушения без мотиви е отменително основание. Процесната Заповед №173/18.09.2019г. е издадена в нарушение на чл.195 ал.1 от КТ, тъй като не е мотивирана.

Изброените законови норми, вменени като нарушения без конкретни дати и доказателства са изброени механично, вместо мотиви са цитирани докладни записки, което я прави немотивирана. От текста на заповедта не може да се установи точно, в какво се изразяват нарушенията, кое действие или бездействие е счетено за виновно, след като в заповедта са включени почти всички възможни нарушения на трудовата дисциплина по КТ.

Наложеното наказание е без основание, несправедливо и незаконосъобразно предвид липсата на извършено/-ни нарушения на трудовата дисциплина. Не е на лице виновно поведение от нейна страна за налагане на най-тежкото наказание. Не са взети предвид многобройните ѝ молби за ползване на платен годишен отпуск във връзка с доктурантурата, както и болнични листове за заболявания.

Наложеното наказание е без основание, несправедливо и незаконосъобразно предвид липсата на извършено/-ни нарушения на трудовата дисциплина. Не е на лице виновно поведение от нейна страна. Своевременно е подавала заявления и молби, както и нужните доказателства свързани с обучението ѝ и полагане на изпити.

Поради незаконосъобразните действия на работодателя е била принудена да се пенсионира една година, преди навършване на установената възраст, с намален процент от размера на прослужено време, поради уволнението и оставане без доходи. Уволнението ѝ било предизвикано в период една година преди придобиване право на лична пенсия поради навършване на възраст и осигурителен стаж.

Счита, че в нарушение на чл.8 от КТ е на лице недобросъвестност и дискриминация спрямо нея, при осъществяване на трудовите права и задължения от страна на работодателя. Във връзка с повишаване на квалификацията и свързаната с това доктурантура, вместо поощрение.

По изложените съображения моли съда да постанови решение, с което :Уволнението ѝ да бъде признато за незаконно наложеното ѝ дисциплинарно наказание; да отмени заповед Заповед №001/18.09.2019г., за прекратяване на трудовото правоотношение; да бъде възстановена на предизаемащата длъжност „библиотекар- експерт“; ответника да ѝ заплати обезщетение за времето, за което е останала без работа, вследствие на незаконното

уволнение, считано от 18.09.2019г. до 18.03.2020г./ за период от 6 месеца, изчислени на база на brutното трудово възнаграждение от 4200лв., ведно със законната лихва считано от датата на завеждане на исковата молба- 08.03.2021г. до окончателното изплащане на осн.чл.86, ал.1 от ЗЗД.;да осъдите ответника да ѝ изплати обезщетение от деня на прекратяване на ТПО- 18.09.2019г. до 12.08.2020г., поради несвоевременно оформяне и забавено предаване на трудовата книжка, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба- 08.03.2021г. до окончателното изплащане;да ѝ изплати полагащия ѝ се платен годишен отпуск за академичната 2018/19г. в размер на 25 работни дни, за акад.2019/2020г. - 25 работни дни и 2020/2021год. - за 25 работни дни в общ размер от 2625лв.; да и се заплати платения годишен отпуск еднократно за шест календарни месеца, считано от 02.09.2019г. до 02.03.2020г. за изготвяне на дисертационен труд;да ѝ бъде признат за трудов и осигурителен стаж периода на ползван неплатен отпуск за академичните 2017г./2018г. и 2018г./2019г.и 2019г./2020г. . общо 60 /шестдесет / работни дни за три академични години;да ѝ бъде признат за трудов и осигурителен стаж и периодите на всички видове платен отпуск за обучение в размер на 75 работни дни -за посочените академични години 2018/19г. в размер на 25 работни дни, за акад.2019/2020г. - 25 работни дни и 2020/2021год. - за 25 работни дни. Като и шест календарни месеца- от 02.09.2019г. до 02.03.2020г. за изготвяне на дисертационен труд. Претендира и за разноски.

Ответникът Регионална библиотека „Професор Боян Пенев“ счита исковата молба за нередовна , тъй като в нея не е посочена цената на иска по предявения иск за заплащане на платен годишен отпуск по чл.171”а” за шест календарни месеца считано от 02.09.2019г. до 02.03.2020г.

Предявеният иск с правно основание чл.226 от КТ е процесуално допустим.Предявеният иск за присъждане на обезщетение за неползван платен годишен отпуск за академичните 2018г.-2019г., 2019г.-2020г. и 2020г.-2021г., е частично недопустим за академичната 2020г.-2021г., тъй като академичната година не е изтекла относимо към датата на предявяване на иска - 08.03.2021г., т.е. правото на иск не е надлежно възникнало и не може да се упражни в настоящото исково производство. За другите две академични години претенцията е процесуално допустима.

Предявеният иск за присъждане на обезщетение за неползван платен годишен отпуск от 6 месеца за изготвяне на дисертационен труд за периода 02.09.2019г.-02.03.2020г. е процесуално допустим.

Предявения иск за признаване на трудов и осигурителен стаж за по 20/двадесет/ дни през академичните 2017г.-2018г., 2018г.-2019г. и 2019г.-2020г., иска за признаване на трудов и осигурителен стаж за по 25 дни платен годишен отпуск за академичните 2018г.-2019г., 2019г.-2020г. и 2020г.-2021г., и за 6 месеца неползван отпуск за изготвяне на дисертационен труд, са процесуално недопустими. Съгласно разпоредбите на специалния закон - ЗУТОССР, исковите за установяване на трудов стаж се предявяват срещу работодателя и

съответното поделение на ТП на НОИ, а исквете за установяване на осигурителен стаж против съответното поделение на ТП на НОИ. В конкретния казус исквете са предявени само срещу работодателя, което е процесуално недопустимо.

По същество счита исквете за неоснователни. Главния иск по чл.344, ал.1 т.1 КТ, е предявен след изтичане на давностния срок по чл.358 ал.1 т.2 КТ. Представя Декларация за връчване на трудова книжка от 12.08.2020г. подписана от ищцата, видно от която същата е декларирила писмено, че с прекратяване на трудовото правоотношение е получила трудовата си книжка, надлежно оформена, заверена и подпечатана с печата на културната институция.

Законодателят въвежда срок за упражняване правото на иск за отмяна на уволнение, възстановяване на работа и присъждане на обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение, който по своя характер е давностен, а погасителната давност е материално-правен институт и влияе на основателността на предявения иск, а не на неговата допустимост. С изтичането на двумесечния срок се погасява правото на иск на работника за отмяна на уволнението. Срокът започва да тече считано от деня на прекратяването. Съгласно нормата на чл.335 ал.2 т.3 КТ трудовия договор се прекратява без предизвестие от момента на получаване на писменото изявление за прекратяването. Законодателят е посочил в чл.195 от КТ само примерно начините на връчване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание-лично на лицето срещу подпис или по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка. Нормата не е императивна. В конкретния казус заповедта е изпращана два пъти с препоръчано писмо с обратна разписка на уволнения служител чрез „Български пощи“ ЕАД на адресите в с.Гецово и в гр.София, като и двете пратки са оформени и върнати на подателя съответно на 10.10.2019г. и на 11.10.2019г. Направени са няколко опита за лично връчване на Заповед № 173/18.09.2019г. на служителя, чрез посещение на адреса ѝ в с.Гецово, но без резултат, тъй като лицето не е дало достъп до имота си и не е получило заповедта. През м.август 2020г. на ищцата е връчено и Удостоверение за трудов стаж от 26.03.2012г. до 18.09.2019г. с изх.№132/07.08.2020г. На 07.01.2021г. ищцата е входирила в деловодството на ответника Заявление, в което изрично е заявила, че на 12.08.2020г. е получила трудовата си книжка, като от вписването в нея за основанието на прекратяване на трудовото правоотношение и наличието на уволнителна заповед А.М. К. е узнала още тогава. Няма законова пречка заповедта да се връчи и по друг начин като единствено релевантно е да се установи фактът на узнаването /достигането на волеизявлението на работодателя за уволнение до ищцата/. Изброяването в разпоредбата на чл.195 ал.2 КТ има за цел да гарантира фактът на узнаване на уволнението - достигането на писменото волеизявление на работодателя до неговия конкретен адресат. Този факт е от съществено значение в трудовото право, тъй като определя момента на прекратяване на договора, а оттук и броенето на срокове по чл.194 ал.1 и чл.358 ал.1 т.2 КТ. Той е от значение и в друга насока - открива възможност на работника или служителя да заведе иск за отмяна на незаконно уволнение и други свързани с него искове, дори и работодателят да поддържа в процеса, че трудовият договор не е прекратен поради липса на данни за

върчване на заповедта по реда на чл.195, ал.2 КТ.

Дисциплинарното наказание се смята за наложено освен от деня на върчване или получаване на заповедта за дисциплинарно уволнение, още и от деня на узнаване на нейното съществено съдържание - изразена воля от работодателя за прекратяване на трудовото правоотношение и правното основание, на което това е направено. С оглед гореизложеното прави изрично възражение за изтекла погасителна давност за предявяване на иска за отмяна на уволнението.

На следващо място счита, че проведеното дисциплинарно производство е законосъобразно. От ищцата са искани изрични обяснения с писмо на работодателя от 05.08.2019г. подписано от директора на РБ „Професор Боян Пенев” и върчено лично на служителката, касаещи нарушения на трудовата дисциплина в периода 16.07.-05.08.2019г. съгласно Докладни от колектива на отдел „Заемна” вх.№ 145/16.07.2019г., вх.№ 155/19.07.2019г., Жалба от колектива на РБ „Професор Боян Пенев” вх.№ 161/31.07.2019г., неявяване на работа на 02.08.2019г., съгласно Докладна вх.№162/02.08.2019г., неявяване на работа на 05.08.2019г., установено лично от директора на институцията. С вх.№164/05.08.2019г. ищцата е депозирала писмени обяснения, в които обяснява поведението си и сочи като причина за нарушенията на трудовата дисциплина поведението на други служители от РБ „Професор Боян Пенев”. На 02.09.2019г. ищцата закъсняла за работа с два часа. При явяването си върчила на директора на библиотеката 3броя писмени искания. На същата дата на ищцата се връчва пълно заверено копие на трудовото и досие с Писмо изх.№193/27.08.2019г. върчено на 02.09.2019г. в присъствието на свидетелите Н.П., Р.Г. и М. М.а. На 02.09.2019г. на ищцата е върчено и Писмо изх.№202/02.09.2019г. с което същата е уведомена писмено, че не ѝ се разрешава ползването на исканите отпуски, отправя ѝ се предложение за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие, като се прави констатация, че А.К. отсъства от работа през целия ден, отправя ѝ се искане да представи документи по чл.333 от КТ, върчен е обходен лист за установени липси на невърнати 42бр. библиотечни документи, уведомление за представяне на трудова книжка. След получаване на писмени документи от работодателя служителката самоволно напуска работното си място и не се завръща в РБ „Професор Боян Пенев” до 07.08.2020г. когато представя трудовата си книжка за оформяне от работодателя. През този период от 02.09.2019г. до 07.08.2020г. АНГ. М. К. не представя никакви документи пред работодателя-болнични или други извиняващи отсъствието ѝ от работа. Това е причината тя да не бъде открита и да не даде обяснения за отсъствието си от работа в продължение на 12 последователни дни от 02.09.2019г. до 18.09.2019г. Същата не отговаря на телефонни обаждания от работодателя. Не получава пощенски пратки.

Работодателят счита, че е преценил правилно тежестта на допуснатите нарушения и при спазване изискванията на чл.187, чл.188, чл.189, чл.190 от КТ и е предприел налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение” спрямо ищцата. Заповедта е мотивирана и отговаря на императивните изисквания на чл.195 от КТ.

Действително разпоредбата на чл.193 от КТ е императивна, но нейното спазване може да бъде гарантирано само при добросъвестно упражняване на трудовите права от двете страни по трудовото правоотношение. След като служителят отказва да се яви на работа след 02.09.2019г., не представя писмени документи, не получава изпратените му документи, не отговаря на телефонни позвънявания, за работодателя е било обективно невъзможно да поиска и получи каквито и да било обяснения за нарушенията на трудовата дисциплина от страна на служителката К.. Следва да бъде съобразено обстоятелството, че за нарушенията допуснати в периода 16.07.2019г.-05.08.2019г. на 02.08.2019г. -1 ден самоотлъчка, на 05.08.2019г. неявяване на работа до 13:30 часа, закъснения за работа по Докладни записки вх.№№ 145/16.07.2019г., №155/19.07.2019г., Жалба вх.№ 161/31.07.2019г., Докладна записка вх.№162/02.08.2019г., както и за отправянето на обидни квалификации по адрес на други служители съгласно посочените по-горе докладни записки и жалби, а така също и за подаване на фалшив сигнал- обаждане на спешен номер 112 с последващо полицейско присъствие и снемане на обяснения от служителите на РБ „Професор Боян Пенев“, от ищцата са искани и получени писмени обяснения по смисъла на чл.193 от КТ. Ето защо всички твърдения на ищцата за неспазване на правилата за провеждане на дисциплинарното производство са голословни и не следва да бъдат споделяни от съда.

Не отговаря на обективната истина твърдението на ищцата, че нямала подписана длъжностна характеристика за заеманата длъжност. Ищцата е подписала длъжностна характеристика за длъжността „библиотекар“ в отдел „Книгозаемане за дома“, сектор „Обслужване на възрастни читатели“. От друга страна ищцата неоснователно е отказвала да подпише предходни длъжностни характеристики, за което има съставен Протокол от 16.09.2014г. от Комисия в състав П.Ч. Г.Р., Р.Б. и Н.П..

Ответникът отрича да е имал дискриминационно и недобросъвестно поведение спрямо нея, принуждавайки я да се пенсионира една година преди навършване на пенсионна възраст, поради което ищцата да е претърпяла имуществени вреди, тъй като ѝ била определена пенсия с по-нисък размер.

Отрича да е давал писмено съгласие ищцата да запише докторантура през 2017г., след което атмосферата на работното ѝ място се влошила. Ищцата винаги е имала проблеми с трудовата дисциплина, допускала е предходни нарушения на същата, за което на същата са наложени дисциплинарни наказания, както следва:-Заповед №181/11.12.2014. за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“ за допуснати нарушения на трудовата дисциплина по чл.187, т. 8 и т. 10 от Кодекса на труда;-Заповед №027/16.02.2015г. за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“ за допуснати нарушения на трудовата дисциплина по чл.187, т. 1 и т.8 от Кодекса на труда;-Заповед №013/09.01.2017г. за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“ за допуснати нарушения на трудовата дисциплина по чл.187, т.1-закъснения и неявяване на работа за три последователни дни;-Заповед №023/27.02.2018г. за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“ за допуснати нарушения на чл.187, т.7 и т.8 от Кодекса на труда;-Заповед №9/10.01.2019г. за налагане на

дисциплинарно наказание „забележка“ за допуснати нарушения по чл.187, т.1 от Кодекса на труда, изразяващи се в закъснения за явяване на работа-9/девет/ броя през месец декември 2018г. и 3/три/ броя през 2019г.;-Заповед №010/11.01.2019г. за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“ за допуснати нарушения на трудовата дисциплина по чл. 187, т.8 от Кодекса на труда. Поведението на ищцата през значителна част от стажа ѝ спрямо нейните колеги и потребители на услуги в РБ „Професор Боян Пенев“ град Разград е било несъответно на длъжностните ѝ задължения, добросъвестността и етичните норми.

С оглед изложеното моли съда да отхвърли иска по чл.344 ал.1 т.1 КТ.Исковите по чл.344 ал.1 т.2 и т.3 от КТ като акцесорни са в зависимост от основателността на главния иск за признаване на уволнението за незаконосъобразно, поради което при отхвърляне на главния иск се следва обоснован правен извод за неоснователност и на акцесорните искове.

Исковите претенции на ищцата за присъждане на обезщетение за полагащ се платен отпуск на основание чл.171”а”, във вр. с чл.169, ал.4 от КТ за разработка на дисертационен труд в размер на 6 месеца и на основание чл.171”а”, във вр. с чл.169, ал.1 от КТ за присъждане на обезщетение за по 25 дни платен годишен отпуск за три академични години от 2019г. до 2021г. включително са неоснователни и недоказани. Ответникът оспорва твърдението на ищцата, че е дал писмено съгласие на ищцата да запише докторантура, съответно че е разрешил ползването на платен отпуск за изготвяне на дисертационен труд и да ползва платен отпуск от по 25 дни за всяка от сочените в исковата молба академични години. Разрешението по чл.52 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските се дава от работодателя за всеки отделен случай в писмена форма. Подобно писмено разрешение не е давано от работодателя, поради което и на ищцата не се дължи обезщетение за неползване на отпуск. Следва да се има предвид и обстоятелството, че ищцата не е представила пред съда доказателства, че е приключила успешно отчетните години в Университета по библиотекознание и информационни технологии, Институт за научни изследвания и обучение на докторанти, след първата такава, за което е представила по делото Служебна бележка изх.№01/04.01.2019г. Изясняването на посоченото обстоятелство е от съществено значение за правилната преценка както на допустимостта, така и на основателността на сочените по-горе искиви претенции, така и на останалите искиви претенции на ищцата свързани с признаване за трудов и осигурителен стаж периода на ползван неплатен отпуск за академичните 2017г./2018г., 2018г./2019г. и 2019г./2020г. общо 60 дни за три академични години, а така също и да бъде признат за трудов и осигурителен стаж платения отпуск за обучение в размер на 75 дни, от които 25 дни през академична година 2018г.-2019г., 25 дни през академична година 2019г.- 2020г. и 25дни през академична година 2020г.-2021г., както и 6 месеца от 02.09.2019г.-02.03.2020г. за изготвяне на дисертационен труд.

Счита за неоснователна и претенцията на ищцата за присъждане на обезщетение за несвоевременно оформяне и предаване на трудовата книжка за периода 18.09.2019г.-12.08.2020г., ведно със законната лихва считано от датата на завеждане на исковата молба 08.03.2021г. до окончателното изплащане на сумата. Трудовата книжка се е намирала в

ищцата през целия посочен по-горе период. На 02.09.2019г. работодателят е поискал писмено от служителката да представи трудовата си книжка за надлежно вписване на данни в същата, но поради преждевременно напускане на работното място на 02.09.2019г. и неявяване на работа до датата на издаване на уволнителната заповед от 18.09.2019г., наличието на обективна невъзможност служителя да бъде открит на известните адреси, а така също и поради отказа му да получава пощенски пратки и да отговаря на телефонни позвънявания, същия не е представил трудовата си книжка пред ответника и това е причината същата да не бъде надлежно оформена. Незабавно след представяне на трудовата книжка пред работодателя на 12.08.2020г. същата е била оформена и предадена срещу подпис на ищцата. Не е налице виновно поведение на работодателя или на длъжностни лица при РБ „Професор Боян Пенев” във връзка с вписване на данни в трудовата книжка на служителя. Работодаателят е положил необходимата грижа да открие служителя, но поради поведението на последния не е успял да се свърже с него. Ето защо исковата претенция се явява неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена изцяло.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По силата на трудов договор №03/12.03.2012г. ищцата работела при ответника на длъжност „библиотекар-експерт“. Работното ѝ място от подписване на ТД до м.септември 2009г. било в „Детски отдел“, от м.09.2014г. до 01.06.2019г. в отдел „Изкуство“, а от 01.06.2019г. до прекратяване на трудовия договор в отдел „Книгозаемане за възрастни“.

По делото са приложени множество докладни записки, жалби от служителките в Библиотеката с оплаквания от ищцата и допуснатите от нея нарушения на трудовата дисциплина, голямата част от които датирани от месец август 2019г. Приложени са и множество заповеди, с които преди това са ѝ налагани нееднократно дисциплинарни наказания „забележка“.

На основание чл.193 КТ за конкретно посочени,като извършени нарушения на трудовата дисциплина в периодите 16.07.19г.-31.07.19г. и 02.08.19г.-05.08.19г. от ищцата са изискани писмени обяснения, които да представи в едноседмичен срок. Ищцата е дала подробни обяснения още същия ден/л.96-л.113 от делото/.

Ищцата е депозирила заявления от 01.07.19г. и от 02.09.19г. за ползване на отпуск по чл.171 ал.1 и по чл.169 ал.1 и ал.4 КТ, които работодателят не е уважил. На 02.09.2019г. на ищцата е предоставено предложение за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие, искане по чл.333 КТ,2бр.обходни листи и уведомление за представяне на трудовата книжка за вписване на нови обстоятелства. За отказа на ищцата е съставен протокол, подписан от трима свидетели. На същата дата на ищцата е предоставено пълно копие на трудовото ѝ досие, получаването на което същата е удостоверила с подписа си., отново пред същите свидетели. В подкрепа на твърдението на ответника, че трудовата книжка е била в ищцата, като същата не я е представила своевременно е и приложеното по

делото уведомление от 15.01.19г., подписано от ищцата, с което работодателят е изискал от нея да представи трудовата си книжка до 18.01.19г. за вписване на нови обстоятелства ,свързани с преизчисляване % на прослужено време. В този смисъл са и показанията на св.Е..

Със заповед №173 от 18.09.2019г. Директорът на Регионална библиотека „Професор Боян Пенев” е наложил на ищцата дисциплинарно наказание „уволнение“ за нарушения на трудовата дисциплина,извършени в периода 16.07.19г.-18.09.19г., а именно:1ден самоотлъчка /02.08.19г./,на 05.08.19г. неявяване на работното място за 5ч.30мин., 9 поредни дни със закъснения,неявяване на работа 12 поредни дни от 02.09.19г.-18.02.19г. без уважителна причина. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание не е връчена лично на ищцата. На основание чл.330 ал.2 т.6 КТ трудовото правоотношение е прекратено със заповед №001/18.09.19г..

По делото са приложени доказателства от Университет по библиотекознание и информационни технологии, че ищцата е докторант ,заочна форма на обучение за срока 20.10.17г.-20.10.21г. с научен ръководител доц.д-р Е.Р.. И тема на дисертационния труд: „Семейното четене-традиции и съвременност“. По делото са приложени справки за положените изпити и резултатите от тях.

По делото е назначена ССЕ, според която размерът на БТВ на ищцата за месеца , предхождащ уволнението с най-малко 10 отработени дни е 428,52 лв. за отработени 11 р.д. /м.юли 2019 г./Дневно БТВ - 38,96 лв. Размерът на обезщетението по чл.225 ал.1 от КТ за времето от 18.09.2019 г. до 18.03.2020 г. е 4 870лв., а този за неоснователното задържане на трудовата книжка в периода 18.09.2019 г. до 12.08.2020 г. - 8843,92 лв.Размерът на дължимото обезщетение за забава върху обезщетенията по чл.225 ал.1 и чл.226 ал.1 КТ е както следва: 610,15лв. и 746,88лв.Размерът на обезщетението за неползван платен отпуск за академичната 2018/2019 г. от 25 р.д., за академичната 2019/2020 г. от 25 р.д. и 2020/2021 г. от 25 р.д. е 3х974лв. или 2922лв., а по чл.169 ал.4 КТ е 4870лв.

По делото са разпитани като свидетелки,служителки на ответника. Св.М.М.а, главен библиотекар, отдел Обслужване твърди, че е изготвяла докладни и жалби по отношение както за непозването на етичните норми, така и за неспазване на служебните задължения на ищцата. Участвала е и в изготвянето на колективните жалби от всички колежки относно отношението на ищцата към всички всеки един от работещите в библиотеката, че не се справят, че не са достатъчно компетентни, както и отправяните лични обиди към всеки от колектива. Според свидетелката читатели също са се оплаквали от отношението на ищцата към тях. Според свидетелката ищцата е била последно на работа на 02.09.19г. На тази дата ищцата внесла е заявления, с които искала да ѝ бъдат отпуснати отпуски за обучение,като според свидетелката, ищцата е била наясно ,че ще ѝ предложат да бъде освободена по взаимно съгласие. Вместо да приеме предложението, тя внесла ново заявление. Оттогава до 18.09.19г. ищцата не се е явявал на работа. За всяко неявяване свидетелката е писала

докладни. Целия колектив бил известен какво се случва. Свидетелката твърди, че заповедта за уволнение е изпращана по пощата на адреси в с.Гецово и в гр.София. В с.Гецово са ходили в пощата, за да разберат защо не е получено писмото. Служителката в пощата им казала, че ищцата е известена, но не идва да вземе пратката си. Лично са ходили и на адреса ѝ в с.Гецово, но тя не отговаряла. Разговаряли с кмета на с.Гецово, с кварталния и със съседите, които твърдят, че ищцата живее на адреса. Според свидетелката ищцата дошла в Библиотеката чак на 12 август 2020г., когато било сменено ръководството, като поискала по-скоро да ѝ се приключи трудовата книжка, която представила на място. За получаването на оформената трудова книжка подписала декларация.Съгласно вътрешните правила трудовите книжки стоят в служителите и се предоставят при поискване. Според свидетелката ищцата не е получила писмено разрешение да запише доктурантура, тъй като Библиотеката няма необходимост от такъв кадър. Те са регионална библиотека и нямат научен център /научен сектор/, като чисто професионално за доктор няма нужда, но това е по преценка на ръководителя.

Свидетелката подробно обяснява поведението на ищцата към колегите ѝ, както че същата е звъняла на тел.112, че свидетелката е заплашвала живота ѝ я оципала. Колегите им били изумени от обяснението, че в Регионална библиотека могат да се щипят, след което имало подигравки в общественото пространство.

Св.П.Е., счетоводител при ответника твърди,че лично оформ. трудовата книжка на ищцата, едва през месец август 2020г., тъй като ищцата не я представила преди това. Ищцата донесла трудовата си книжка за приключване, тъй като ѝ трябвал някакъв документ. Свидетелката твърди, че я приключила веднага. Написала, че трудовия стаж не е равен на осигурителния, защото има много неплатени отпуски. Върнали книжката на ищцата срещу подписана декларация.

Свидетелката твърди, че заедно със св.М.а и бившата директора са ходили в с.Гецово в опит да връчат заповедта за уволнение. Ходили в Кметството да питат. Пращали документи на адреси в с.Гецово и гр.София, като пратките се връщали непотърсени. Свидетелката също твърди, че ищцата се е появила на работа последно на 02.09.19г., когато е депозирала заявления за отпуск и след това чак на 12.08.20г. След тази дата ищцата отново не е идвала. Свидетелката твърди, че на ищцата са налагани дисциплинарни наказания, които са свеждани до знанието на колектива.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира следното: Предявените иски по чл.344 КТ се явяват неоснователен.

Ищцата твърди, че работодателят не е спазил разпоредбите на КТ при провеждането на процедурата по налагане на дисциплинарно наказание и прекратяване на трудовото правоотношение, като твърди, че заповед №173/18.09.19г. освен като незаконосъобразна, не ѝ е връчена по надлежния ред.

В тази връзка е и възражението на ответника по чл.357 ал.1 т.2 КТ за изтекла погасителна давност, обосноваваща неоснователността на иска по чл.344 ал.1 т.1. КТ и оттам на останалите искове.

Съдът намира възражението на ответника за наличието на изтекла двумесечна погасителна давност за основателно. Действително заповедта не е връчена лично на ищцата, но видно от събраните гласни доказателства и приложеното копие на обратна разписка на лр.166 от делото ищцата не е намерена и заповедта не ѝ е връчена лично единствено и само поради нейното поведение. Разпитаните свидетелки М.а и Е. подробно обясняват, че поради неявяване на работа на ищцата се е наложило ръководството на библиотеката да връчи заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по пощата на адрес с.Гецово,***. Невъзможността за връчване по пощата е наложило личното посещение на тогавашния директор и на свидетелките в с.Гецово за осигуряване на възможността на лично връчване. Според свидетелките ищцата се е укривала в имота и не им е отворила. Видно от депозираното заявление от ищцата, находящо се на л.148 от делото същата е заявила адрес за кореспонденция с.Гецово,***, на който не е могла да бъде открита през м.септември и м.октомври 2019г./л.159-166 от делото/. Нещо повече същата не е открита и на посочен от нея адрес в гр.София.

Връчването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание “уволнение“ има за цел да се установи факта на узнаване на наложеното наказание от страна на работника или служителя, т.е. достигането на волеизявлението на работодателя за уволнението до работника/служителя. По делото са налице множество писмени доказателства, че ищцата е узнала за уволнението много преди да предяви исковете си. На л.43 от делото е приложена декларация, подписана от ищцата, от която е видно, че същата е узнала за прекратеното трудово правоотношение още на 12.08.2020г. и е получила надлежно оформена трудовата си книжка. На л.44 от делото е приложено на последните страници на трудовата книжка на ищцата, то която е видно, че работодателят е вписал прослужено време при него 7г. 5м. 23д., от 26.03.12г. до 18.09.19г. Следователно ищцата е узнала за наложеното наказание, респ. за прекратяването на трудовото правоотношение като е получила трудовата си книжка на 12.08.2020г.. Нещо повече на л.8 от делото по молба на ищцата на 07.01.2021г. ѝ е връчено копие от заповед №173/18.09.2019г. Исковите са предявени на 08.03.2021г. Предвид гореизложеното, съдът намира че искът по чл.344 ал.1 т.1 КТ е предявен след изтичането на законово определения давностен срок, поради което искът се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен на това основание.

Неоснователността на иска за отмяна на наложеното наказание и прекратяването на трудовото правоотношения обосновава и неоснователността на исковете за възстановяване на предизаемащата от ищцата длъжност и за заплащането на обезщетение за времето, което е останало без работа поради уволнението.

Ищцата претендира обезщетение за полагащ се платен годишен отпуск по чл.171а във вр. с

чл.169 ал.4 КТ в размер на 6 месеца за разработка на дисертационен труд и по чл.171а във вр. с чл.169 ал.1 Кт в размер на 25 дни за всяка от академичните 2019, 2020 и 2021 години. Тази претенция също е неоснователна, тъй като ищцата не е била в трудово правоотношение от 19.09.2019г. и не е полагала труд след 02.09.2019г. Отделно от това отпуските по чл.169 ал.1 и ал.4 КТ са целеви и неползването им се трансформира в право на обезщетение. В глава Десета, раздел III от КТ „Други обезщетения“ се изброени дължимите, като единственото парично обезщетение, което се предвижда е за неизползвания платен годишен отпуск.

Съгласно т.2 на ТР №1/02.12.2019г на ВКС незаконно задържане на трудовата книжка по смисъла на чл.226 ал.2 КТ е налице, когато работникът или служителът е предоставил на работодателя трудовата си книжка за вписване на необходимите данни и работодателят не я е върнал незабавно. За работодателя възниква задължение да заплати обезщетение по чл.226 ал.2 и ал.3 изр.2 КТ от деня на прекратяване на трудовото правоотношение, когато трудовата книжка се намира при него, и от деня на предоставяне на трудовата книжка за оформянето ѝ, когато тя се съхранява от работника или служителя. Според свидетелката П. Е., счетоводител трудовата книжка не е намирала у ищцата, а не в работодателя. През м.август 2020г. ищцата донесе трудовата си книжка, като свидетелката я оформи и я върнала на ищцата още същия ден. По делото са приложени удостоверение изх.№132/07.08.20г. и декларация от 12.08.20г., от които се установява, че трудовата книжка е била при работодателя са оформяне в периода 07-12.08.20г., т.е. 5 дни, като седми август е ден петък. Този тридневен период не може да се приеме като незаконно задържане на трудовата книжка, още повече че не се установява за този период ищцата да е претърпяла вреди.

Предявения иск за признаване на трудов и осигурителен стаж за по 20 дни през академичните 2017г.-2018г., 2018г.-2019г. и 2019г.-2020г., иска за признаване на трудов и осигурителен стаж за по 25 дни платен годишен отпуск за академичните 2018г.-2019г., 2019г.-2020г. и 2020г.-2021г., и за 6 месеца неползван отпуск за изготвяне на дисертационен труд, са процесуално недопустими. Съгласно разпоредбите на специалния закон - ЗУТОССР, исковите за установяване на трудов стаж се предявяват срещу работодателя и съответното поделение на ТП на НОИ, а исковите за установяване на осигурителен стаж против съответното поделение на ТП на НОИ. В конкретния казус исковите са предявени само срещу работодателя, което е процесуално недопустимо.

С оглед неоснователността на исковите ищцата дължи направените от ответника разноси от 650лв.

Направените разноси за вещо лице остават за сметка на съда.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от АНГ. М. К. против Регионална библиотека „Боян Пенев“, Булстат 000500532, представлявана по пълномощие от адв.М. искове за признаване за незаконно уволнението ѝ, и отменя на заповедта за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение; за възстановяване на предизаеманата от нея длъжност; за заплащане на обезщетение по чл.225 ал.1 КТ за времето, за което е останала без работа, считано от 18.09.2019г. до 18.03.2020г., за заплащането на обезщетение по чл.226 ал.2 КТ за периода 18.09.19г-12.08.20г., ведно с обезщетение по чл.86 ЗЗД; за заплащането на обезщетение за полагащ се платен годишен отпуск по чл.171а във вр. с чл.169 ал.4 КТ в размер на 6 месеца за разработка на дисертационен труд и по чл.171а във вр. с чл.169 ал.1 КТ в размер на 25 дни за всяка от академичните 2019, 2020 и 2021 години КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявения от АНГ. М. К. против Регионална библиотека“Проф.Боян Пенев“ иск за признаване на трудов и осигурителен стаж за по 20 дни през академичните 2017г.-2018г., 2018г.-2019г. и 2019г.-2020г., иска за признаване на трудов и осигурителен стаж за по 25 дни платен годишен отпуск за академичните 2018г.-2019г., 2019г.-2020г. и 2020г.-2021г., и за 6 месеца неползван отпуск за изготвяне на дисертационен труд, КАТО НЕДОПУСТИМ и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

ОСЪЖДА АНГ. М. К. да заплати на Регионална библиотека „Боян Пенев“, Булстат 000500532 сумата от 650лв./шестстотин и петдесет лева/ съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба през ОС-Разград в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Разград: _____